

บทที่ 10

สกุลและกิจกรรมส่วนตัวระหว่างวัน

เนื้อหาในบทที่ 10 ประจำเดือนตุลาคม

1. แผนภูมิการเปลี่ยนรูปแบบตัวระหว่างวัน
2. แผนภูมิการเข้าด้วยกันของตัวเรียนที่สากล
3. ตัวอย่างการเปลี่ยนรูปแบบตัวเรียนที่
4. สกุลและกิจกรรมส่วนตัวของบุคคล

วัสดุประจำเดือน

1. ให้สามารถเข้าใจความแตกต่างของกิจกรรมส่วนตัวระหว่างวัน
2. ให้สามารถอธิบายความแตกต่างของรูปแบบที่ได้ยินว่าเป็นเสียงของคนต่างชาติได้
3. ให้สามารถเข้าใจรายชื่อตัวเรียนตัวตัวระหว่างวันที่ได้อ่านจากผู้สอน

๗๐๗

กิจกรรม

1. ตอบที่แท้จริงที่เขียน
2. หน้ากากเพื่อกิจกรรมรูปแบบตัวตัวระหว่างวันที่ใช้ในการเรียนการสอนและใช้เวลาในการทำกิจกรรมนี้ หรือมีหัวข้อเกี่ยวกับกิจกรรมตัวตัว และสังเกตถึงความต่างของคนต่างชาติ
3. ติดตามรายการของกิจกรรมสกุลภาษาไทยเช่นภาษา อาร์. F.M. หลักสูตรใหม่ 101.5 mHz ทุกคืน ระหว่างเวลา 21.30 – 23.00 น.
4. ติดตามรายการเพลิดเพลินให้หายเหนื่อย 1 ปีม. F.M. ทุกคืน ระหว่างเวลา 22.00 – 23.00 น.

๗๐๘

แผนภูมิการพัฒนาองค์กร

วงดุริยางค์สากล

(ORCHESTRA)

- วงดุริยางค์ซิมโฟนี
- วงดุริยางค์เชมเบอร์
- วงดุริยางค์ประกอบการแสดง
- อุปกรณ์และอุปกรณ์
- วงดุริยางค์สำหรับบรรเลงดนตรี
- ปีอปปูลาร์และดนตรีลีลาศ

วงแบนด์

(BAND)

- วงซิมโฟนิกแบนด์
- แทรเวล
- วงโยธวาทิต
- วงแจ๊ส

บทที่ 10

ลักษณะการผสมวงดนตรีตะวันตก

ลักษณะการผสมวงของดนตรีตะวันตก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะการผสมวงแบบวงครุยองค์ (Orchestra)
2. ลักษณะการผสมวงแบบแบนด์ (Band)

1. วงครุยองค์ (Orchestra) เป็นลักษณะการผสมวงที่มีเครื่องดนตรีทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเครื่องสาย กลุ่มเครื่องเปปอลามไม้ กลุ่มเครื่องเปปอหงเหลือง และกลุ่มเครื่องตีประกอบ ขังหวะ บรรเลงเป็นแนว ๆ แต่ละแนวมีนักดนตรีเล่นดนตรีชนิดเดียวกันหลายคน โดยมี กลุ่มเครื่องสายเป็นเครื่องดนตรีหลัก และมีความสำคัญมากกว่าเครื่องดนตรีกลุ่มอื่น ๆ นักดนตรีเหล่านี้จะบรรเลงร่วมกันได้อย่างพร้อมเพรียงและราบรื่น เพราะมีผู้อำนวยเพลง (Conductor) ถือไม้บataong (Baton) ยืนบนแท่นเลิศ ๆ อยู่หน้าวง คอยเป็นผู้ควบคุมการบรรเลง

ลักษณะการจัดวงครุยองค์ ก็จะให้ไวโอลินที่หนึ่งอยู่ทางซ้ายมือของผู้อำนวยเพลง และให้ไวโอลินที่สองอยู่ทางขวา มือ ไวโอลาและเชลโลอยู่ข้างหลังไวโอลิน แต่บ้างวง ก็จัดให้ไวโอลินที่หนึ่งและที่สองอยู่ทางซ้ายมือ และให้ไวโอลากับเชลโลอยู่ทางขวา มือ ส่วน เบสหรือดับเบิลเบนสอยู่แควหลังสุดของวง เครื่องเปปอลามไม้จะอยู่ติดไปจากแนวเครื่องสาย และเครื่องเปปอหงเหลืองอยู่หลังเครื่องลมไม้ ส่วนเครื่องตีประกอบจังหวะทั้งหลายจะอยู่หลังเครื่องหงเหลืองหรืออีกทีหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม อาจจะมีการสลับที่ระหว่างเครื่องเปปอหงเหลือง เครื่องประกอบจังหวะ และเบส ในสถานที่บางที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจาก Concert Hall หรือ Auditorium ทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้เพื่อรักษาคุณภาพของเสียงดนตรีทั้งวงให้ได้มาตรฐาน

การจัดวงเครื่องดนตรี ตลอดจนจำนวนเครื่องดนตรี ใช้หลักให้มีความสมดุล ของเสียง และความกลมกลืนของเสียง การจัดวงครุยองค์ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 4 กลุ่ม ดังกล่าว จะสังเกตได้ว่า กลุ่มเครื่องสายมีมากที่สุด มีประมาณ 2 ใน 3 ของเครื่องดนตรีหรือ

นักดนตรีทั้งหมด อีก 1 ใน 3 เป็นกลุ่มเครื่องเป่า นอกจากนั้นจะมีนักดนตรีประมาณ 3 – 5 คน เล่นเครื่องสำหรับจังหวะในวงดุริยางค์สากลปัจจุบันก็มี จำนวนผู้เล่นเครื่องดนตรี ดังนี้¹

กลุ่มเครื่องสายประมาณ 65 คน ประกอบด้วย

ไวโอลินที่ 1	จำนวน 18 คน
ไวโอลินที่ 2	จำนวน 16 คน
ไวโอลา	จำนวน 12 คน
เชลโล่	จำนวน 10 คน
ดับเบิลเบส	จำนวน 10 คน

กลุ่มเครื่องลมไม้ประมาณ 15 คน ประกอบด้วย

ชุดยฟลุท	3 คน	ชุดยปิกโคลี	1 คน
ปิ๊โนโน	3 คน	ปิ๊องกุญ	1 คน
ปิ๊กการิเนท	3 คน	เบสกการิเนท	1 คน
ปิ๊กสซูน	3 คน	ดับเบิลเบสสซูน	1 คน

กลุ่มเครื่องเป่าทองเหลืองประมาณ 11 คน ประกอบด้วย

แตรออร์น	4 คน
แตรทรัมเป็ท	3 คน
แตรทรอมโบน	3 คน
แตรทูบَا	1 คน

กลุ่มเครื่องสำหรับจังหวะประมาณ 5 คน ประกอบด้วย

กลองทิมปานี 2 คน.

นักดนตรีอีก 3 คน เล่น กลองใหญ่ กลองเล็ก กลือกเก็นชปีล เชอะเดสตา
ไซโโลโฟน กีต้าร์ รำมะนา ฯลฯ

การแบ่งไวโอลิน 34 คน ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 นั้น หมายถึงว่า ไวโอลิน 2 กลุ่มนี้ จะเล่นคนละแนวกัน ไวโอลินที่ 1 จะเล่นเดินหนองในขณะที่ไวโอลินที่ 2 จะเล่นแนวประสานไปกับไวโอลินที่ 1 จำนวนของเครื่องดนตรีและนักดนตรีไม่ต่าง

¹ Machlis, Joseph, "The Enjoyment of Music", (New York : W.W Norton & Company Inc., 1963) p. 47.

ตัวเสนอไป ขึ้นอยู่กับบทบรรเลง และ คีตกวี (Composer) บทบรรเลงบางบทอาจต้องใช้ เครื่องเป่าโลหะมากกว่านี้ หรืออาจจะต้องใช้พิณ 2 ตัว หรือเปียโนหลังหนึ่ง หรือใช้แซกโซโฟน (แซกโซโฟนเครื่องเป่าที่มีเสียงก้าบกึ่งระหว่างเครื่องเป่าลมไม้และเครื่องเป่าโลหะประการหนึ่ง และเป็นเครื่องดนตรีที่เกิดขึ้นเมื่อปี ก.ศ. 1840 ซึ่งเป็นสมัยโรเมนติก จึงไม่พบว่า มีการนำแซกโซโฟนผสมวงในบทบรรเลงสมัยคลาสสิก) คีตกวีสมัยศตวรรษที่ 20 บางท่าน นำแซกโซโฟนมาร่วมบรรเลงในวงดุริยางค์ด้วย ลักษณะดนตรีที่มีการผสมวงด้วยเครื่อง ดนตรี 4 กลุ่มนี้ เรียกว่า Orchestra Music หรือ ดนตรีดุริยางค์

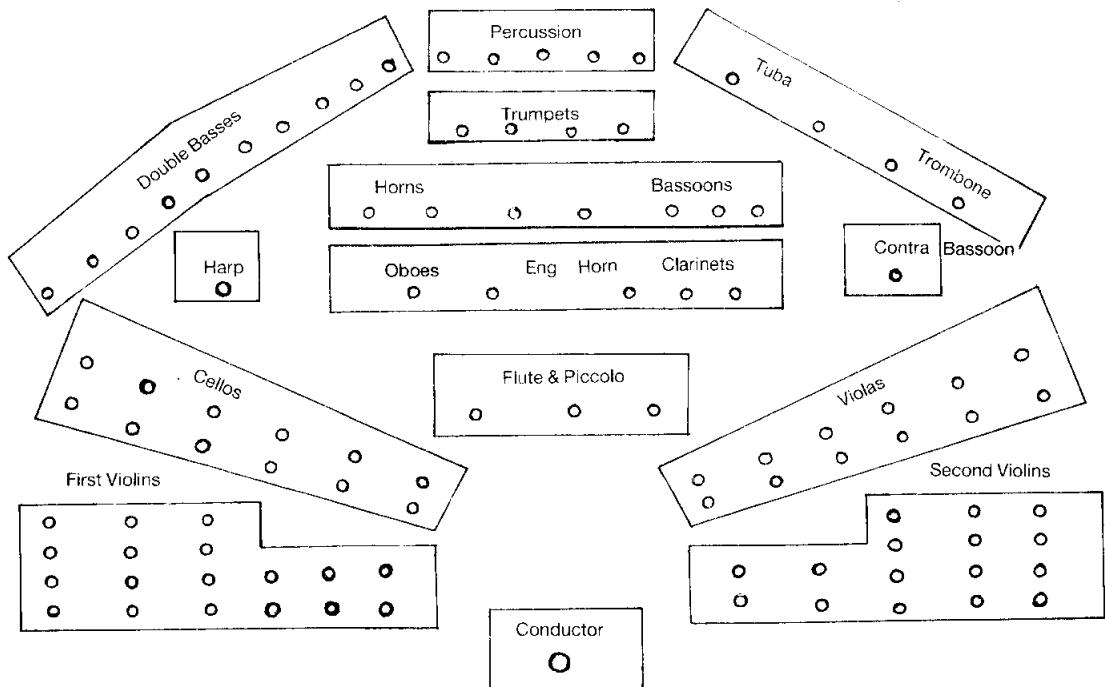
การขัดวงดุริยางค์จัดกันหลายแบบ โดยทั่วไปนาดาวมาตรฐานจะจัดรูปวงดุริยางค์เป็นรูปครึ่งวงกลม มีผู้อำนวยเพลง หรือ วาทยากร (Conductor) ยืนอยู่บนแท่นไม้ตรงกลาง ยืนหันหลังให้ผู้ฟัง หันหน้าเข้าหานักดนตรี ข้างหน้าวาทยากรจะมี score หรือโน้ต เพลง เป็น score รวม สำหรับเครื่องดนตรีทั้งหมด วาทยากรจะมีไม้เด็ก ๆ ในมือเรียกว่า baton ในมือของอยยกให้สัญญาณเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ นักดนตรีนั่งกันเป็นแนว ๆ มี กลุ่มเครื่องสายอยู่ข้างหน้า ถัดไปเป็นกลุ่มเครื่องลมไม้ กลุ่มเครื่องเป่าโลหะ กลุ่มเครื่อง กำกับจังหวะ และดับเบิลเบส ถัดไปเป็นลำดับดังแผนภูมิ² ในหน้าตัดไป

วงดุริยางค์แบ่งออกเป็นวงขนาดต่าง ๆ ดังนี้³

- 1.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนี (Symphony Orchestra)
- 1.2 วงดุริยางค์ประกอบการแสดงอุปรากรและละคร
- 1.3 วงดุริยางค์เชมเบอร์ (Chamber Orchestra)
- 1.4 วงดุริยางค์ขนาดเล็กสำหรับบรรเลงดนตรีปีอปปุลาร์ และ ดนตรีลีลาศ

² Ibid., p. 48.

³ ไขแสง ศุขวัฒนะ, เกมเมิม, หน้า 99.

★ Joseph Machlis : "The Enjoyment of Music" * p. 48

Fl = Flute

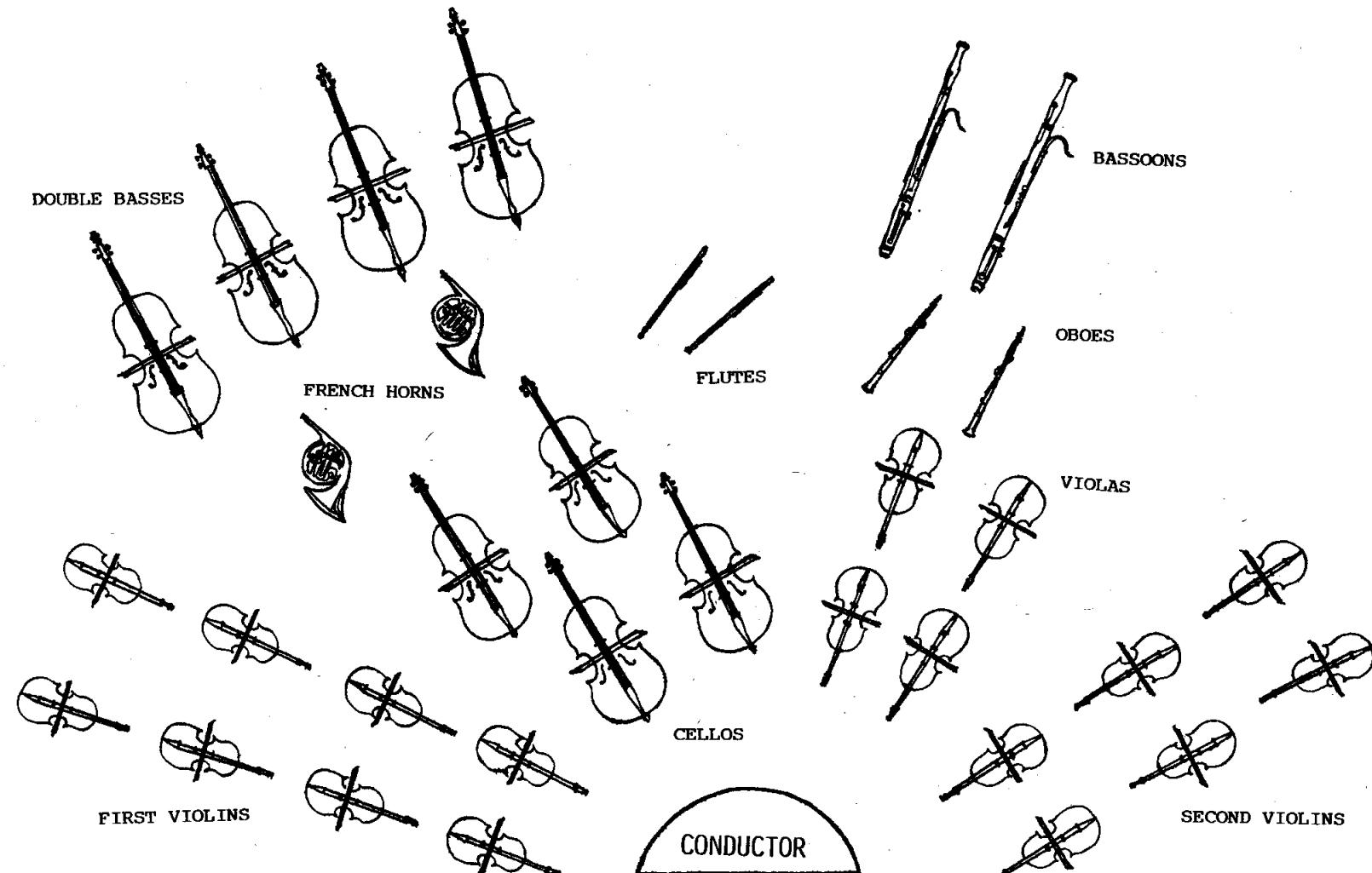
1.1 วงดุริยางค์ซิมโฟนี (Symphony Orchestra) วงดุริยางค์ซิมโฟนีเป็นวงดนตรีที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ประกอบด้วยดนตรีทุกชนิดทั้ง 4 กลุ่ม กือ กลุ่มเครื่องสาย กลุ่มเครื่องลมไม้ กลุ่มเครื่องทองเหลือง และกลุ่มเครื่องตีประกอบจังหวะ ที่เรียกว่าวงดุริยางค์ซิมโฟนี ก็ เพราะวงดุริยางค์ชนิดนี้จะบรรเลงเพลงซิมโฟนีเป็นหลัก⁴ และเนื่องจากวงดุริยางค์ซิมโฟนี มีเครื่องดนตรีหลายชนิด ๆ ละหลาย ๆ ชั้น แล้วแต่ขนาดของวง ขนาดที่ใหญ่ที่สุดมีผู้เล่นถึง 110 คน จึงจำเป็นที่จะต้องมีผู้อำนวยการวง หรือ Conductor ถือไม้บaton (baton) กำกับวง

วงดุริยางค์ซิมโฟนียังแบ่งขนาดของวงออกเป็น⁵

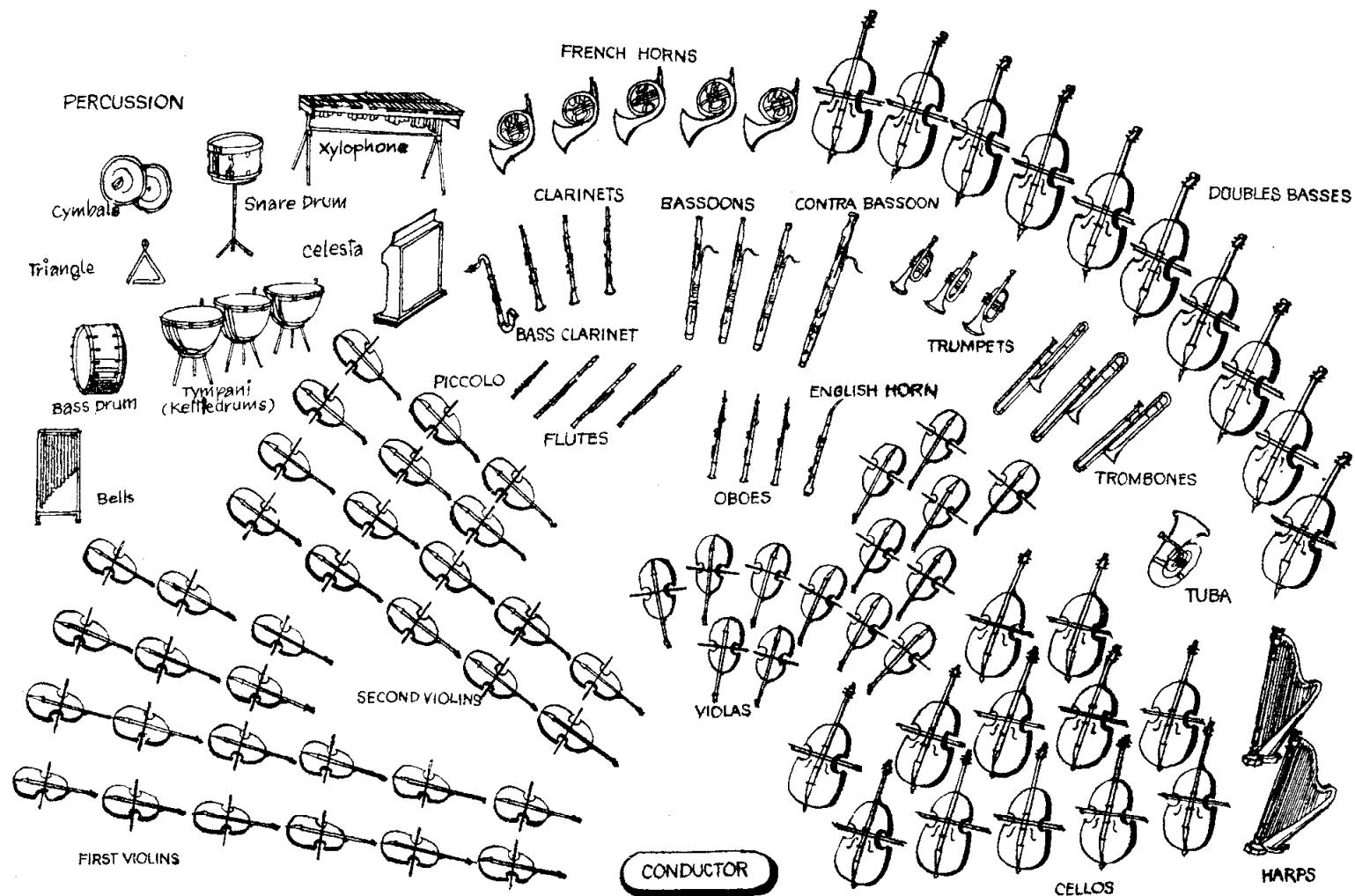
- วงขนาดเล็ก (Small Orchestra) มีผู้เล่นประมาณ 40 – 60 คน
- วงขนาดกลาง (Medium Orchestra) มีผู้เล่นประมาณ 60 – 80 คน และ
- วงขนาดใหญ่ (Full Orchestra) มีผู้เล่นประมาณ 80 – 110 คน ตั้งแต่ขนาดนี้ไป

⁴ คูบกต่อไป

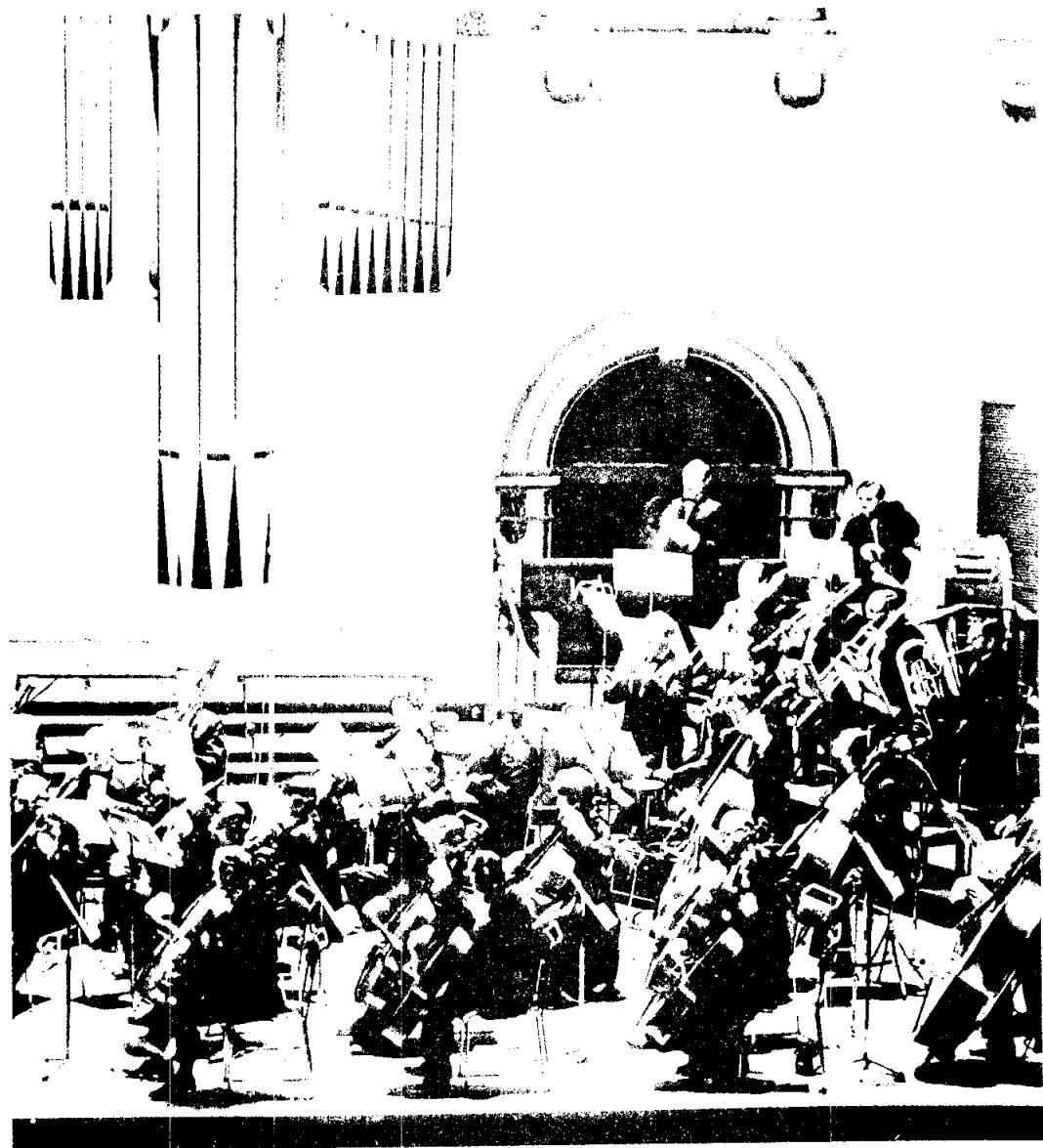
⁵ ใจแสง ศุขะวัฒนา, เล่มเดิม, หน้า 99.

แผนภูมิการจัดวงคุรเชียงก์ปลายครั้งที่ 18

แผนภูมิการจัดวางเครื่องดนตรีที่กว้างต่อศतวรรษที่ 20

1.2 วงดุริยางค์ประกอบการแสดงอุปารักษะและละคร ในการแสดงละครและอุปารักษ์ (ละครร้อง หรือ Opera) ของชาวตะวันตก จะต้องมีนักดนตรีบรรเลงต่าง ๆ หรือการบรรเลงประกอบการแสดงละครจึงต้องมีนักดนตรีประกอบ วงดนตรีที่ใช้เป็นวงดุริยางค์ที่มีเครื่องดนตรีทั้ง 4 กลุ่ม เช่นเดียวกับวงดุริยางค์ชิมโ芬尼 แต่เป็นวงขนาดเล็กกว่า มีจำนวนผู้เล่นนักดนตรีประมาณ 60 คน

1.3 วงดุริยางค์เชมเบอร์ (Chamber Orchestra) เชมเบอร์ออร์เคสตรา เป็นลักษณะการสมวงที่มีแนวบรรเลงของเครื่องดนตรีแต่ละแนว ถูกกำหนดไว้สำหรับนักดนตรีเพียงคนเดียว หรือวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีหลายชนิด ๆ ละ 1 ชั้น ซึ่งแตกต่างกับวงดุริยางค์ชิมโ芬ี ตรงที่ วงดุริยางค์ชิมโ芬นีซึ่งเป็นวงดนตรีขนาดใหญ่ มีแนวการบรรเลงของเครื่องดนตรีแต่ละแนว ส่วนมากจะถูกกำหนดไว้สำหรับนักดนตรีหลาย ๆ คน หรือมีเครื่องดนตรีหลาย ๆ ชนิด ชนิดละหลาย ๆ ชั้น ความแตกต่างกันอีกประการหนึ่งก็คือเครื่องดนตรีที่มีเสียงเด่น ๆ ดัง ๆ เช่น แตรหรือเปี๊ป แตรหรือโขน และกลอง มักไม่ใช้ในวงดุริยางค์เชมเบอร์

ลักษณะการสมวงแบบเชมเบอร์ จึงเป็นไปในทำนองสมวงเล่นกันในราชสำนัก เล่นกันระหว่างเพื่อนฝูง เล่นกันในหมู่นักดนตรี ในห้องโถงตามบ้าน ตามพระราชวัง หรือห้องฟังดนตรีขนาดเล็ก มากกว่าจะแสดงที่ Concert Hall เพราะมีเครื่องดนตรีน้อยชนิด แต่ละชนิดก็มีนักดนตรีเล่นเพียงคนเดียว เพื่อให้ผู้ฟังทุกคนสามารถที่จะฟังเสียงของเครื่องดนตรีทุก ๆ ชิ้นได้อย่างชัดเจน และดูท่วงท่าการบรรเลงของนักดนตรีได้อย่างใกล้ชิด จึงแสดงกันในห้องโถงตามบ้าน และห้องฟังดนตรีขนาดเล็ก

ในการฟังดนตรีแบบ Chamber Music จะให้ขาดซึ่ง ผู้ฟังจะต้องตั้งใจและใช้ความละเอียดลออเป็นพิเศษ เพื่อฟังเสียงที่ชัดเจนของเครื่องดนตรีแต่ละชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพวกเครื่องสาย ซึ่งได้แก่ ไวโอลิน ไวโอล่า และเซลโล นักดนตรีที่จะเล่นดนตรีแบบ Chamber Music ได้ จะต้องเป็นนักดนตรีที่มีความสามารถมาก เพราะจะต้องบรรเลงอย่างถูกต้อง และประณีต มีระดับผู้ฟังจะจับผิดได้ เพราะต่างกิตติมงฟัง และเครื่องดนตรีแต่ละชนิดก็มีผู้เล่นเพียงคนเดียว จึงทราบถึงฝีมือของนักดนตรีประจำเครื่องดนตรีได้ทันทีว่ามีความสามารถประณีต ถูกต้อง แม่นยำ มีความสามารถยอดเยี่ยม เพียงไร

โดยปกติการสมวงแบบเชมเบอร์มีวิสัย จะมีนักดนตรีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปจนถึง 9 คน และวงดนตรีจะมีชื่อต่าง ๆ ตามจำนวนของผู้บรรเลง เช่น

ผู้บรรเลง 2 คน เรียก ดูโอ (Duo) เช่นเล่น Violin กับ Piano ฯลฯ

ผู้บรรเลง 3 คน เรียก ทริโอ (Trio) เช่นเล่น Piano 3 หลัง หรือ Piano 2 หลัง กับ Flute ฯลฯ

ผู้บรรเลง 4 คน เรียกว่า ค่าวอเตท (Quartet) เช่น String Quartet ประกอบด้วย ไวโอลิน 2 กัน วีโอล่า 1 กัน และเชลโล่ 1 กัน

ผู้บรรเลง 5 คน เรียกว่า คาวินเตท (Quintet) เช่น บทบรรเลง Quintet for two Pianos, Flute, Cello and Violin. etc.

ผู้บรรเลง 6 คน เรียกว่า เชซิกช์เตท (Sextet)

ผู้บรรเลง 7 คน เรียกว่า เชซิพเตท (Septet)

ผู้บรรเลง 8 คน เรียกว่า อีอัคเตท (Octet)

ผู้บรรเลง 9 คน เรียกว่า โนเนท (Nonet)

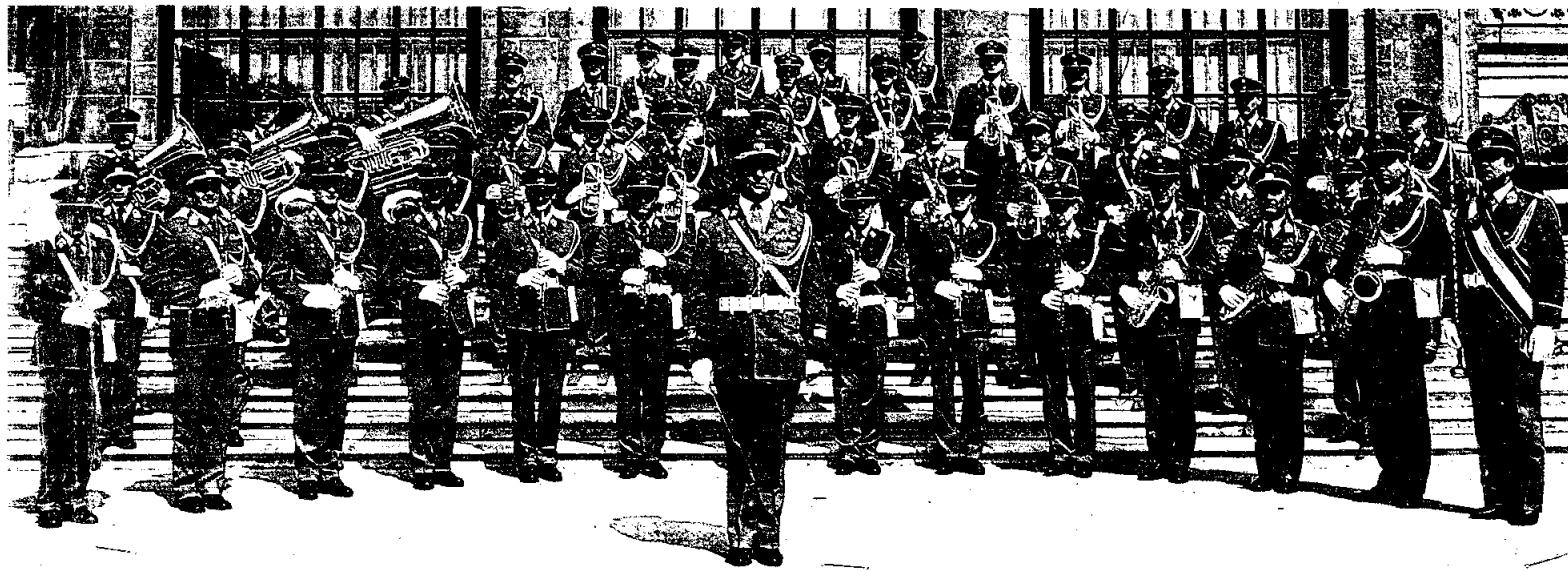
ถ้ามีผู้เล่นเครื่องดนตรีมากกว่านี้ก็ไม่ระบุจำนวน ใช้เรียกว่า ๆ ในกรณีที่มีการ
ผสมวงไม่เกิน 25 – 30 คน ว่า Chamber Music หรือ Chamber Orchestra เช่นวง Chamber
Orchestra ของกรมศิลปากร ฯลฯ

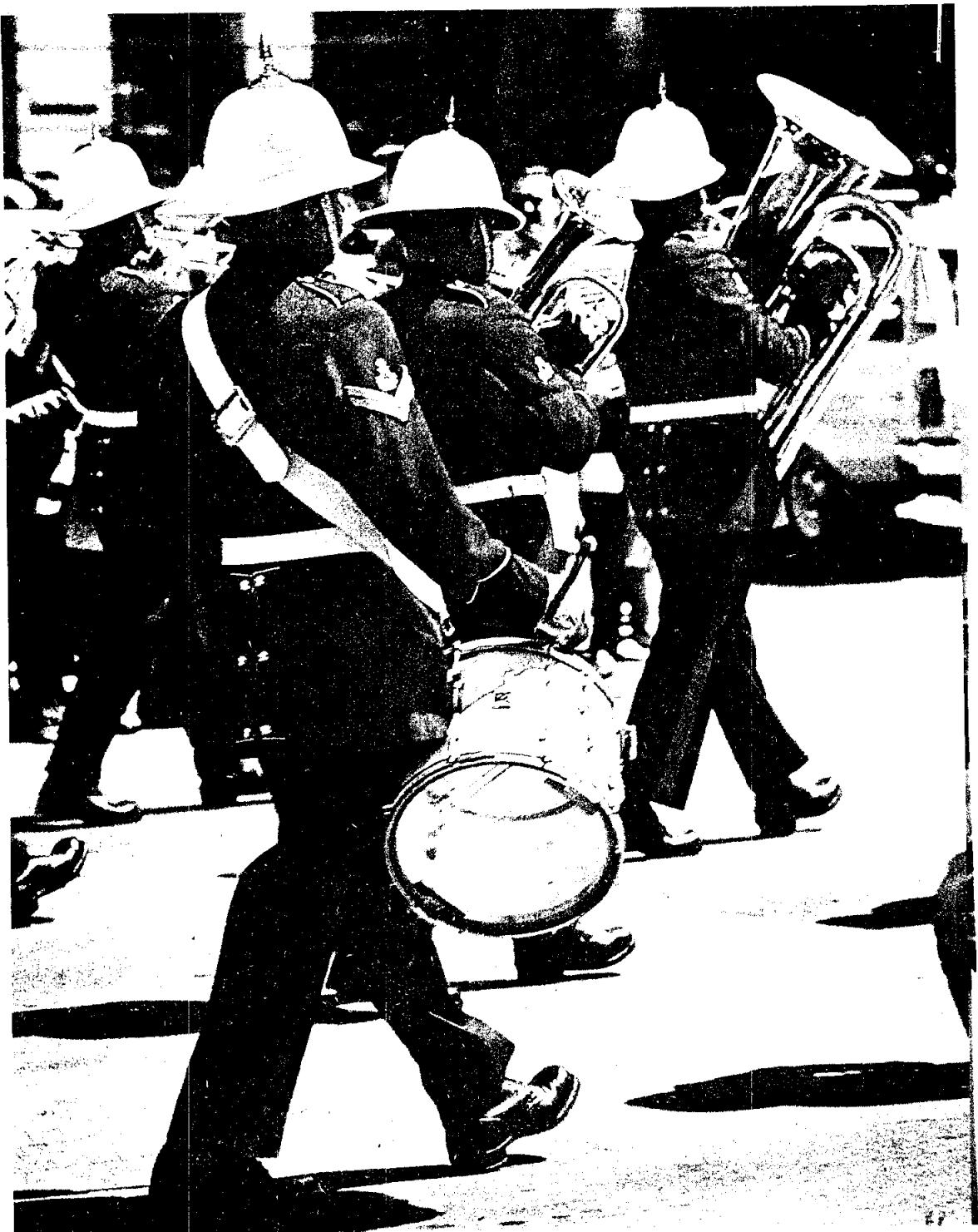
นอกจากเป็นชื่อวงดนตรีที่บอกจำนวนผู้เล่นแล้ว ยังบอกชื่อของลักษณะบทเพลง
ที่จะบรรเลงด้วยว่า เป็นบทเพลงที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีชนิดใด เช่น บทเพลงสตริงค่าวอเตท
(String Quartet) ก็จะหมายถึงเป็นการบรรเลงเครื่องสาย 4 คน ที่ประกอบด้วย ไวโอลินที่ 1 ไวโอล
ลินที่ 2 วีโอล่า และเชลโล่ วงสตริงค่าวอเตทเป็นวงเชมเบอร์ที่ได้รับความนิยมแพร่หลายที่สุด
ตลอดมาแม้กระทั้งปัจจุบัน เพราะเสียงของเครื่องสายทุกชนิดที่กล่ำงาม สามารถกลมกลืน
เข้ากันได้เป็นอย่างดีและไม่ดังขมเสียงเครื่องลมชนิดอื่น ถ้าจะนำมานำเสนอในวงดนตรี เช่น

String Quartet หมายเลข 3 ผลงานอันดับที่ 71 ของ Franz Joseph Haydn

ลักษณะการผสมวงแบบเชมเบอร์นี้ ถ้านักดนตรีจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อาจเป็น
การรวมวงระหว่างอาจารย์ หรือ นักศึกษาที่มีความสามารถทางดนตรีเป็นเยี่ยม ก็มักจะเรียกการ
ผสมวงแบบนี้ว่า เป็นวง Promusica Orchestra เช่นวง Pro Musica ของสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน
(ปัจจุบันสถาบันฯ ไปแล้ว)

1.4 วงศุริยางค์ขนาดเล็กที่มีผู้เล่นประมาณ 12 – 24 คน บรรเลงดนตรีในสมัย
นิยม (Popular Music) และดนตรีลีลาศ วงศุริยางค์ขนาดเล็กก็จะประกอบด้วยเครื่องสาย เครื่อง
ลมไม้ ชั่งมี พลุท คลาริเนท และแซกโซโฟน เครื่องทองเหลืองก็มี ทรัมเป็ท และทรอมโบน
นอกจากนี้ก็มี เปียโน และเครื่องประกอบจังหวะอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับบทที่บรรเลง

2. วงแบนด์ (Band) เป็นการพสมวงที่มีเครื่องดนตรีกีตุ่มเครื่องเป่าเป็นหลัก และมีเครื่องกำกับจังหวะพสมวงบรรเลงร่วมกัน การพสมวงชนิดนี้แบ่งย่อยออกเป็น⁶

- 2.1 ชิมโฟนิกแบนด์ หรือ คอนเสิร์ทแบนด์ (Symphonic Band or Concert Band)
- 2.2 แตรวง (Brass Band)
- 2.3 วงโยธวาทิต (Military Band)
- 2.4 วงแจ๊ส (Jazz Band)

2.1 ชิมโฟนิกแบนด์ หรือ คอนเสิร์ทแบนด์ เป็นวงดนตรีที่ประกอบด้วย เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง เครื่องตีกระโคนเจียงหวะ และด้าเบลเบส มีผู้อำนวยเพลงโดยให้อาณัติสัญญาณเช่นกัน ชิมโฟนิกแบนด์มีลักษณะการพสมวงคล้ายวงโยธวาทิต คือ มีเครื่องเป่าทุกชนิด กัน เครื่องกำกับจังหวะ แต่ชิมโฟนิกแบนด์มีด้านเบลเบส ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีกีตุ่ม เครื่องสายเขี้ยวปิปสมวงด้วย

2.2 แตรวง (Brass Band) เป็นลักษณะการพสมวงที่ประกอบด้วย เครื่องดนตรีกีตุ่ม เครื่องเป่าทองเหลือง (แตรชนิดต่าง ๆ เช่น แตรคอร์เนท ซอร์น ทรอมโบน ยูโนเนีย� บาร์โทน ฯลฯ) มักพากในขบวนแห่ในพิธีต่าง ๆ ตามชนบทบ้านเรา ในต่างประเทศมักใช้บรรเลงในสวนสาธารณะในหน้าร้อน ในงานอกร้านกลางแจ้ง หรือในสนามกีฬา ฯลฯ แตรวงมาตรฐานของอังกฤษมีผู้เล่น 26 คน⁷

2.3 วงโยธวาทิต (Military Band) เป็นลักษณะการพสมวงที่ประกอบด้วย เครื่องดนตรีกีตุ่ม เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องกำกับจังหวะ เป็นวงดนตรีที่มีมาแต่สมัยโบราณ ใช้ในกองทัพบรรเลงเพลงปลุกใจ และให้สัญญาณการรบ เพราะมีกำหนดในกองทัพมาก่อนจึงมีชื่อว่า Military Band ปัจจุบันนอกจากจะมีใช้ในกองทัพรแล้วทั่วต่าง ๆ และในกรมตำรวจแล้ว โรงเรียนต่าง ๆ พยาบาลส่งเสริมให้มีการจัดตั้งวงดนตรีชนิดนี้ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาเลือกของนักเรียนแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และยังเป็นการฝึกเด็กให้รู้จักมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่อีกด้วย วงโยธวาทิต นอกจากใช้ในกองทัพรแล้ว ก็ใช้บรรเลงในเวลาเดิน大道สวนสนามในการเปิดการแข่งขันกีฬานครเรลงนำและบนเวทีนานาชาติ เช่น การวิ่งพ่วงมาลาอนุสาวรีย์ต่าง ๆ วงโยธวาทิตมาตรฐานของอังกฤษมีผู้เล่น 56 คน⁸

^{6,7,8} เล่มเดิม, หน้า 102 – 107, 105, 103.

2.4 วงแจ๊ส (Jazz Band) ดนตรีแจ๊สเป็นดนตรีของชาวอเมริกันโดยเดพะ มีถิ่นกำเนิดในสหรัฐอเมริกา สืบเนื่องมาจากการพากษาชาวโนโกรที่มาจากการท่องเที่ยวอัฟริกาในเมืองนิวอร์ลีสและซิกาโก เมื่อว่าจากงานกิมามุนุมร้องรำทำเพลงกัน โดยใช้เครื่องดนตรีที่คิดทำขึ้นเองตามมีตามเกิด ส่วนมากเป็นเครื่องดีดพากแบบโจ (Banjo) และกลอง ชาวโนโกรหรือชาวอัฟริกันมีสายเลือดทางคนตระอยู่แล้ว จึงมีการรวมกลุ่มเล่นดนตรีกันอยู่เสมอ เพื่อผ่อนคลายความเหนื่อยล้าจากการ และเพื่อเป็นเครื่องระบายน้ำความทุกข์ยากที่ถูกกดขี่บังคับจากนายแรงงาน ดนตรีเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่พากษาเหล่านี้จะใช้เป็นเครื่องมือระบายน้ำความอัดอั้นต้นใจนั้นได้ ดนตรีแจ๊สจึงเป็นดนตรีที่ออกแบบจากเลือดเนื้อชีวิตจิตใจ ออกแบบความรู้สึกไม่เสมอภาค ถูกกดขี่บังคับ ถูกเหยียดหยามสารพัด ดนตรีแจ๊สรุ่นแรกมีกำเนิดในราปี ค.ศ. 1890 เป็นดนตรีผสมผสานระหว่างจังหวะพื้นเมืองของอัฟริกาตะวันตก ทำนองเพลงลูส์ จังหวะเพลงเดิน เเพลงเดินรำ เครื่องดนตรีและการประสานเสียงแบบยุโรป ดนตรีศาสนา ตลอดจนจังหวะพื้นเมือง ผสมผสานกันของมาเป็นดนตรีที่เรียกว่า อารมณ์ผู้ฟังให้ดีมีดี คล้อยตามอย่างไม่รู้ตัว ดังเราจะสังเกตได้ว่า เมื่อได้ยินดนตรีแจ๊สตั้งขึ้นครั้งใด ผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกหรือถูกขึ้นเต้นตามจังหวะ เกาจังหวะตาม โยกตัวตาม โคลงศีรษะ ถูกขึ้นเต้นไปรอบ ทำอะไรอยู่ ก็อดที่จะทำให้เข้าจังหวะไม่ได้ หรือเพลงเศร้าบ้างเพลง ผู้ฟังทnakความบีบคัมไม่ได้ก็หลงน้ำตาตาม อารมณ์หรือความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นเองมิใช่เกิด เพราะเห็นผู้อื่นทำแล้วทำตาม แจ๊สจึงเป็นศิลปะบริสุทธิ์ ลักษณะเด่นของดนตรีแจ๊ส กือ การเล่นสด (Improvisation) กือการคิดทำนองเพลงขึ้นใหม่ ในขณะที่บรรเลงอยู่ ผู้ที่จะเล่นสด หรือ Improvise จะถูกขึ้นยืนเล่นเดี่ยว นานเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของนักดนตรีผู้นั้น แล้วจะต้องขึ้นมาที่ทำงานหลักเมื่อเล่นพร้อมกันก่อนและหลัง Improvise ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกันที่ดนตรีไทยมีอยู่ กือ การเล่นสด หรือ เราเรียกว่า การแปรสูญน้อง ในเพลงไทยจะมีถูกผูกมือเป็นหัวใจของทำนองเล่น ทำนองหลัก ส่วนเครื่องดนตรีชนิดอื่นจะนำทำนองหลักนี้ไปแปรเป็นทางดนตรีของตน

ชนผู้คำในสหรัฐอเมริกา เล่นดนตรีด้วยเครื่องดนตรีตามมีตามเกิดกันมาตลอดจนกระทั่งปี ค.ศ. 1863 ประธานาธิบดีอับรา罕์ ลินคอล์น ประกาศเลิกพากษาพากษาชนโนโกรได้รับอิสรภาพ มีงานรื่นเริง มีการแสดงออกในอิสรภาพที่ได้รับกันอย่างเต็มที่ เล่นกันไปตามถนนสายต่างๆ ทั้งคนเล่นกันฟังเดินตาม เต้นตาม สนุกสนาน ดนตรีแจ๊สใช้ชับบรรเลงได้ในงานทุกชนิด ไม่ว่าจะนำขบวนพาเหรด โขymata การละเล่นมหรสพ เต้นรำ รำตรีสโนร์ ตลอดงานงานศพ

แจ๊สในระบบแรกประกอบด้วย เครื่องจังหวะ ได้แก่ กลอง ดับเบิลเบส หรือใช้ Bass ดับเบิลเบส ชุด ชุดที่สอง (Double Bass) สองตัว บะดูดูด แบบปิ๊ก ต่อมาใช้ไวโตร์มาน และอาจมี

เครื่องประกอบจังหวะอื่น ๆ ส่วนเครื่องทำทำงาน ได้แก่ แตรทรัมเป็ท แตรทรอมโบน ปีกไลร์เนท คอร์เนต และแซกโซโฟน ในสมัยต่อมาถ้าเป็นการเล่นตามโรมมารสพ สถานที่เดินรำได้นำเปียโนเข้ามาผสมวงด้วย

ดนตรีแจ๊สรุ่งเรืองมากในช่วง 20 ปีแรกของศตวรรษที่ 20 และในปี ก.ศ. 1920 เป็นต้นมา เปียโนจึงเข้ามานึบหนาท่าร่วมวงกับวงแจ๊ส ระยะหลังนี้นักดนตรีแจ๊สมีความรู้ด้านดนตรีมากขึ้น ดนตรีแจ๊สจึงมีหลักวิชาขึ้น ประกอบกับมีวงขนาดใหญ่จึงต้องมีการเรียนรู้เรียงเสียงประสาน จึงไม่ค่อยมีเสียงกระแทกกระทิบอีกที่ครึ่กโกร่มเหมือนแจ๊สรุ่นแรก ปัจจุบันมีการสอนดนตรีแจ๊สในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาากกว่า 400 แห่ง บางมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรให้ปริญญาทางดนตรีแจ๊สด้วย

นักดนตรีแจ๊สและคีตกวีในยุค 20 ปีแรกของศตวรรษที่ 20 นี้ได้แก่

Jelly Roll Morton (1885 - 1941) Morton เป็นหัวนักร้อง นักเปียโน คีตกวี และเป็นหัวหน้าวงด้วย

Charles (Buddy) Bolden (1868 - 1931) Bolden เป็นนักเปี๊ยแตรคอร์เนตที่มีชื่อเสียงมาก เป็นที่ชื่นชมของคนฟังทั้งหลาย บางคืนต้องออกแสดงตั้ง 5 – 6 แห่ง

Joseph (King) Oliver (1885 - 1938) เป็นหัวหน้าวงและนักเปี๊ยคอร์เนตที่ตอบอดข้างหนึ่ง ในปี 1922 ได้มาร่วมแสดงกับ

Louis Daniel Armstrong (1900 - 1971) เป็นนักเปี๊ยทรัมเป็ท หัวหน้าวงและนักร้องที่ยังให้หายใจมาก

นักดนตรีและคีตกวีเหล่านี้มีผลงานรุ่งโรจน์อยู่ที่อำเภอ Storyville ในเมือง New Orleans จนกระทั่งปี ก.ศ. 1917 ทั้งหมดต้องย้ายออกจาก Storyville ด้วยเหตุผลบางประการ รวมตัวกันใหม่ที่ชิคาโกด้วยเครื่องดนตรีหลักเพียง 3 ชิ้น กับเครื่องกำกับจังหวะ ต่อจากนั้นวงจึงขยายใหญ่ขึ้นเป็นวง คอมโบ (Combo) ซึ่งเป็นวงดนตรีแจ๊สที่ประกอบด้วย ทรัมปอนี คลาริเนท ทรัมเป็ท 1 – 2 ตัว แซกโซโฟน เครื่องดนตรีเหล่านี้เป็นเครื่องที่เล่นเดี่ยว Improvise (เล่นสด) ได้ ส่วนเครื่องกำกับจังหวะประกอบด้วย ทูนา แบนโจ กีตาร์ เปียโน ดับเบิลเบส และกลอง บางครั้งก็เพิ่มกลองใหญ่ (เบสดรัม) กลองเล็ก (สแควร์ดรัม) ลาม กลองห้อมหอน เข้าไปเล่นด้วย สุดแล้วแต่ว่าจะต้องใช้อะไรในเพลงนั้น

Louis Daniel Armstrong เรียกสั้น ๆ ว่า Louis Armstrong เป็นราชาแห่งเพลงแจ๊ส เป็นสัญลักษณ์ของดนตรีแจ๊ส ตั้งแต่ต้นศตวรรษไปจนถึงปี ก.ศ. 1960 เป็นช่วงเวลาของ Armstrong ที่รุ่งโรจน์มาก เขายังเป็นนักเปี๊ยทรัมเป็ท และเป็นผู้ Improvise ได้อย่างยอดเยี่ยม

หลังจากปี ก.ศ. 1920 เป็นต้นมา ดนตรีแจ๊สเจริญรุ่ดหน้าพัฒนาการไปสู่รุ่ปของ Big Band หรือ Swing Style โดยเฉพาะในรอบ 10 ปี ระหว่างปี 1935 – 1945 ในช่วงระยะเวลา

Kansas City เป็นศูนย์กลางสำคัญของดนตรีแจ๊ส ลักษณะดนตรีของ Big Band แตกต่างจากดนตรีแจ๊สในยุคก่อน ก็อ เรียบเรียงเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ ไว้กรนกรันแทนที่จะเปิดโอกาสให้นักดนตรีมีโอกาส improvise ในยุคนั้นกับดนตรีมีความรู้ในเรื่องดนตรีกันมาก ดนตรีจึงถูกขัด格去ให้ถูกหลักวิชาการและสร้างสรรค์ขึ้นมากขึ้น คือตัวผู้มีบทบาทสำคัญในยุคนี้ ก็อ

James Fletcher Henderson (1898 – 1952) เป็นหัวหน้าวง นักเปียโนและคีตกวี

Edward Kennedy Ellington หรือ **Duke Ellington** (1899 – 1974) เป็นหัวหน้าวง นักเปียโน และคีตกวี

William Basie หรือ **Count Basie** (1904 –) เป็นหัวหน้าวง นักเปียโน นักօร์แกน และคีตกวี

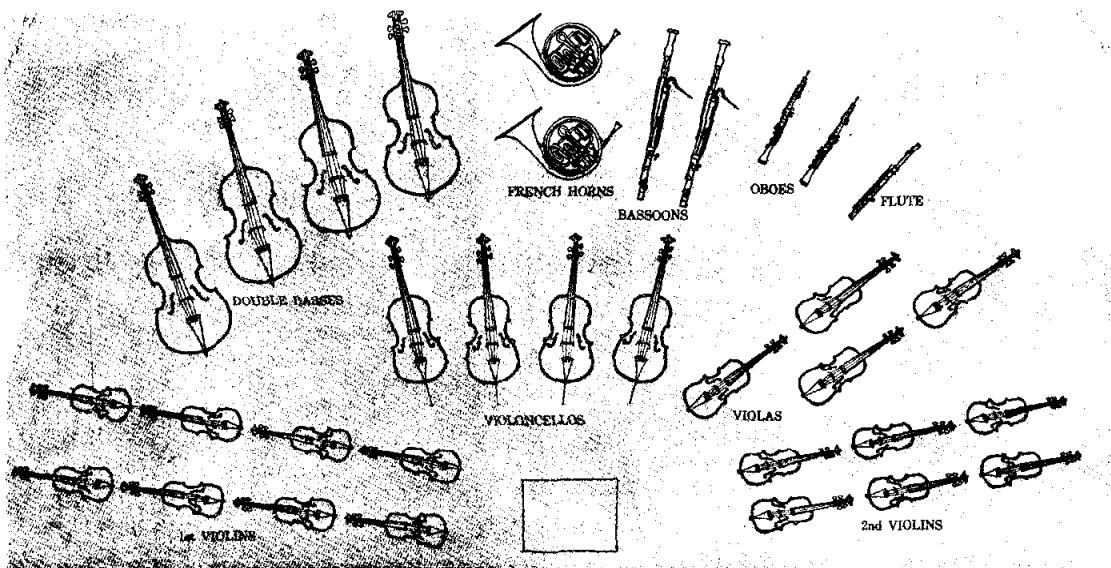
ในยุคของ Big Band มีเครื่องดนตรีหลักประมาณ 12 ชิ้น ก็อ แซกโซโฟน 3 ทรัมเป็ท 2 – 3 ทรัมโบน 1 – 2 และเครื่องกำกับจังหวะ 4 (เปียโน ทูบานา แบนโจ และกลองชนิดต่าง ๆ) แต่ในยุคปัจจุบันเปลี่ยนไป เช่น มีการผสมวงที่เรียกว่า String Combo หรือ วง Shadow ประกอบด้วยกีตาร์ไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ และกลองชุดเป็นต้น เป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับคนที่ต้องไป

บทสรุป

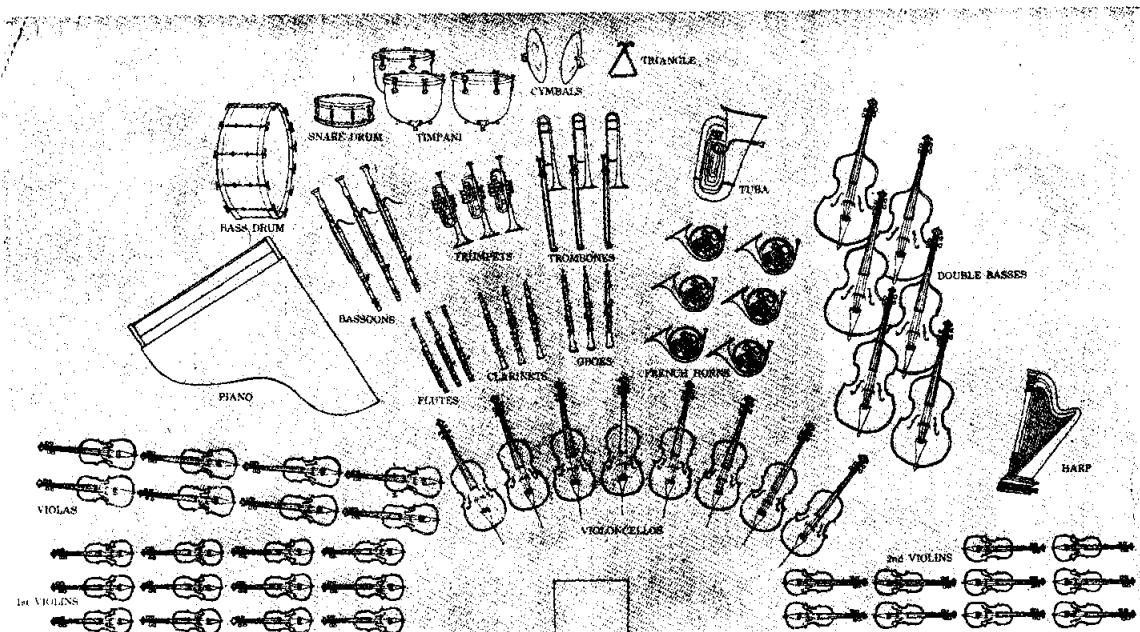
ลักษณะการสมวงของวงดนตรีวันตาก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. วงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีกกลุ่มเครื่องสาย เป็นหลักในการบรรเลง และมีเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่า ทั้งเครื่องเป่าลมไม้ และเครื่องเป่าทองเหลือง กับมีเครื่องประกอบจังหวะทั้งหลายที่สอดคล้องกับลักษณะบทนarrเลงเป็นส่วนประกอบ (เครื่องดนตรี 3 กลุ่ม หรือ 3 ครอบครัวนี้ บรรเลงเป็นองค์ประกอบ ส่วนกลุ่มเครื่องสายเป็นเครื่องดนตรีหลัก) เสียงกลุ่มเครื่องสายประมาณ 2 ใน 3 ของเครื่องดนตรีทั้งหมด จึงเป็นเสียงดนตรีหลักของการสมวงประเภทนี้ เรียกการสมวงชนิดนี้ว่า วงดุริยางค์สากล (Orchestra) และเรียกดนตรีชนิดนี้ว่า ดนตรีดุริยางค์ (Orchestral Music)

วงดุริยางค์สากล มีการพัฒนาการสมวงมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 14 และได้มีพัฒนาการตามลำดับ จนถึงศตวรรษที่ 18 ในสมัยของคีตกวีชาวออสเตรีย Franz Joseph Haydn (1732 - 1809) ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งซิมโฟนี เนพาร์บทนarrเลงชิมโฟนี Haydn ประพันธ์ไว้ถึง 104 บท และยังมีผลงานอื่น ๆ อีกมาก ในสมัยของ Haydn ได้มีกำหนดให้จัดวงดุริยางค์สากลเป็นรูปแบบดังภาพนี้

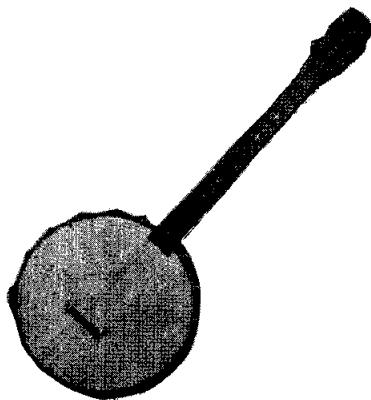

วงดุริยางค์สากลแบ่งประเภทและขนาดของย่อของอุปกรณ์ไปอีก ดังปรากฏอยู่ในแผนภูมิ และรายละเอียดของบทนี้ การแบ่งประเภทและขนาดของอุปกรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับการณ์ของบท บรรเลง บรรยายกาศ และโอกาสที่แสดง โดยที่ไม่เป็นดุริยางค์ชั้นโภเน มักใช้บรรเลงประกอบการแสดงอุปปรากร (Opera) การแสดงระบำปลายเท้า (Ballet) บรรเลงประกอบเพลงร้องเด่าเรื่องราวทางศาสนา (Oratorio) บรรเลงประกอบการลีลาศ บรรเลงเพื่อการศึกษาทบทวน และเพื่อความบันเทิง เป็นต้น วงดุริยางค์สากลในปัจจุบันมักมีรูปแบบการจัดวงดนตรีดังปรากฏในภาพนี้

2. วงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าเป็นหลักในการบรรเลง และมีเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องกำกับจังหวะเป็นองค์ประกอบ เรียกการผสานวงนิดนี้ว่า วงแบนด์ (Band) แบ่งเป็นประเภทย่อย เช่น วง Symphonic Band, แต่ร่วง (Brass Band), วงโยธวาทิต (Military Band) และวงแจ๊ส (Jazz) วงดนตรีประเภทนี้ที่เราคุ้นเคยและอยู่ในชีวิตประจำวันของเราก็คือ วงโยธวาทิต และ วงแจ๊ส

วงโยธวาทิตนั้น เรามักจะพบบรรเลงนำในขบวนสวนสนานของนักเรียนและทหาร จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Marching Band ส่วนวงแจ๊สปั๊บจุบันมักพบใช้บรรเลงประกอบเพลงลูกทุ่ง และเพลงลูกกรุงที่อยู่ในความนิยมของผู้ฟังก่อนวงสตრิงจะเพื่อในปัจจุบัน

BANJO

(เครื่องดนตรีที่ใช้ผสานวงแจ๊สในระดับแรก ๆ)

การประเมินผลทักษะ

คำสั่ง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องมาเพียงคำตอบเดียว จากคำถามต่อไปนี้

- 1) ข้อใดเป็นลักษณะของงานดูแลเด็ก
  1. มีเครื่องสานนำ เสียงผุ่มนวด
  2. มีเครื่องเป่าน้ำ เสียงແಡก็ງวน
  3. มีเครื่องดนตรีไฟฟ้านำ เสียงแบร์บูรู
  4. มีเครื่องดนตรีทุกกลุ่มดังสองคล้อง ไฟแรง
- 2) ผู้ฟังส่วนใหญ่มีความรู้สึกอย่างไร เมื่อได้ยินดนตรีเจ๊ส
  1. ไฟแรงอ่อนหวาน นุ่มนวลตาม
  2. ไม่เข้าใจ คุ้วมาตรฐานตามเพลง
  3. อยากเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะเพลง
  4. ฟังไม่รู้เรื่องรำคาญหู
- 3) หลุยส์ แดเนียล อาร์มสตรอง เป็นใคร
  1. นักร้องเพลงแนวแจ๊สและนักดนตรี
  2. ศิลปินดูแลราชาแห่งเพลงเจ๊ส
  3. คิตกิวัสดุน้ำเจ๊สและนักร้อง
  4. นักเปียโนและคิตกิวัสดุคลาสสิก
- 4) ดนตรีเจ๊สมัยก่อนมาจากที่ใด
  1. ทวีปเอเชีย
  2. ทวีปอเมริกาใต้
  3. ทวีปแอฟริกา
  4. ทวีปอเมริกาเหนือ
- 5) สถานีวิทยุแห่งใดที่ดูบันบรร楞คลาสสิกออกอากาศทุกวัน
  1. สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย
  2. สถานีวิทยุจุฬาฯ เอฟเอ็ม
  3. สถานีวิทยุรัฐบาลดินแดน เอฟเอ็ม
  4. สถานีวิทยุ ว.พ.ท. เอฟเอ็ม
- 6) ถ้าท่านต้องการประชയด้วยเงินในการว่าจ้างงานดูแลรักษาสัตว์
แทนในบรรยายศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน
  1. วิฟลีดซอง
  2. อีเลกโทน
  3. สตอร์วิร์โอ
  4. เปียโน
- 7) ลักษณะแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างดนตรีป็อปกับดนตรีคลาสสิกคือข้อใด
  1. ดนตรีคลาสสิกใช้เวลาประพันธ์นานกว่า
  2. ดนตรีคลาสสิกมีเครื่องดนตรีมากชั้นกว่า
  3. ดนตรีคลาสสิกไม่มีเครื่องดนตรีไฟฟ้า
  4. ดนตรีคลาสสิกไม่ต้องใช้เทคนิคในห้องบันทึกเสียงทั้ง
- 8) เพราเตตุโรในสมัยคลาสสิกจึงไม่ทำแซกโซโฟนสมหวังออร์เคสตรา
  1. เพราเตตุโรเสียงกำกังระหว่างเครื่องเปาลมไม้และเครื่องเปาโลหะ
  2. เพราเตตุโรไม่มีไครประดิษฐ์แซกโซโฟนขึ้นในสมัยคลาสสิก
  3. เพราเตตุโรเสียงดังเจิดจ้าเกินไปไม่เข้ากับวงดุริยางค์
  4. เพราเตตุโรขาดใหม่และน้ำหนักมากเกินไป

- 9) ถ้าท่านต้องการศึกษาวิธีขั้นตอนดูริยางก์ว่าเครื่องดนตรีต่าง ๆ อยู่ในตำแหน่งใด ท่านควรเลือกไปชมการแสดงชนิดใด
1. สตริงค์วอเต็ท
  2. โยธวาทิต
  3. ชิมไฟฟ์ออร์เกสตร้า
  4. ทรีโอโซนาตา
- 10) บทบรรเลงที่เรียกวันวันทบบรรเลงคลาสสิก (แบบแผน) กือ บทบรรเลงที่ใช้งานดนตรีชนิดใดบรรเลง
1. วงศ์เจส
  2. วงศ์ออร์เกสตร้า
  3. วงศ์โยธวาทิต
  4. วงศ์สตริงคอมโบ
- 11) วงดนตรีที่ใช้ในการเดินบนสวนสนามของนักเรียน จัดเป็นวงชนิดใด
1. วงศ์ออร์เกสตร้า
  2. วงศ์โยธวาทิต
  3. วงศ์เจส
  4. วงศ์สตริงคอมโบ
- 12) วงดนตรีงดงามที่จัดเป็นการผสมวงแบบแจ๊ส
1. วงศ์ดูริยางก์ราชนาวี
  2. วงศ์ร็อกเกสตร้า
  3. วงศ์ด้านเกวียน
  4. วงศ์ดนตรีของกรมประชาสัมพันธ์
- 13) รายการดนตรีทางโทรทัศน์ในปัจจุบัน มัก เป็นรายการประเภทใด (ปี พ.ศ. 2527)
1. รายการสดในสถานี
  2. รายการสดโดยการถ่ายทอดจากเวทีแสดง
  3. เป็นเทปโทรศัพท์ทัศน์ที่บันทึกล่วงหน้า
  4. เป็นเทปโทรศัพท์ทัศน์นักกรองกับเสียงดนตรีโดยไม่มีภาพวงดนตรี
- 14) รายการดนตรีทางโทรทัศน์ในปัจจุบันเป็นดนตรีชนิดใดมากที่สุด (พ.ศ. 2529)
1. ดนตรีไทยเดิม
  2. ดนตรีดูริยางก์ (ออร์เกสตร้า)
  3. ดนตรีสตริงคอมโบ
  4. ดนตรีโยธวาทิต
- 15) วงดนตรีที่มีหัวทั้งผู้เข้มร้องและผู้เล่นดนตรีคันเดียวกันคือวงดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีชนิดใด
1. ไโอลิน หรือ ฟลุต
  2. กีตาร์ หรือ เปียโน
  3. แซกโซโฟน หรือ ออร์แกน
  4. กลองชุด หรือ นาสซูน
- 16) เครื่องสายตะวันตกเป็นเครื่องดนตรีหลักของวงดนตรีประเภทอะไร
1. วงศ์ดูริยางก์สาวก
  2. วงศ์โยธวาทิต
  3. วงศ์เจส
  4. วงศ์สตริง ปี 1986
- 17) วงดนตรีที่มีไโอลิน 2 คัน วีโอล่า 1 คัน และแซลโล 1 คัน เรียกว่าวงอะไวร
1. คาวอเต็ท
  2. กวินเต็ท
  3. สตริงค์วอเต็ท
  4. สตริงทรีโอ
- 18) ใช้งานดนตรีอะไรประกอบการแสดงอุปรากรและบัลลเด็ตแบบแผน
1. วงศ์เจส
  2. วงศ์โยธวาทิต

3. วงศ์ชุมเมืองอร์ออร์โคสตร้า   4. วงศ์คุริยางก์สาгал
- 19) ท่านคิดว่าไทยเรามีวงศ์ดันตรีชนิดใดน้อยที่สุด
    1. วงศ์คุริยางก์สาгал (ออร์โคสตร้า)
    2. วงศ์โยชิวะทิต
    3. วงศ์ปีพาที
    4. วงศ์มิหรี
- 20) วงศ์ดันตรีไทยสาгалในบ้านเราเป็นจุบันเป็นวงศ์ชนิดใด
    1. เป็นเครื่องดันตรีเสียงธรรมชาติล้วน
    2. เป็นเครื่องดันตรีไฟฟ้าล้วน
    3. เป็นเครื่องดันตรีไฟฟ้าเป็นส่วนมาก
    4. เป็นเครื่องดันตรีผสมมีเครื่องดันตรีเสียงธรรมชาติมากกว่า

ເລດຍຄໍາຕອນບທສີ 10

ໜ້ອ	1.	(2)	ໜ້ອ	11.	(2)
ໜ້ອ	2.	(3)	ໜ້ອ	12.	(4)
ໜ້ອ	3.	(2)	ໜ້ອ	13.	(4)
co	4.	(4)	ໜ້ອ	14.	(3)
ໜ້ອ	5.	(2)	ໜ້ອ	15.	(2)
ໜ້ອ	6.	(2)	co	16.	(1)
ໜ້ອ	7.	(3)	ໜ້ອ	17.	(3)
ໜ້ອ	8.	(2)	ໜ້ອ	18.	(4)
ໜ້ອ	9.	(3)	ໜ້ອ	19.	(1)
ໜ້ອ	10.	(2)	ໜ້ອ	20.	(3)

ໜ້າມຢ່າງເຫດຖາວອນແນ້ວທ່າງກາຍໃນບທ ສໍາຫຼັບຄໍາຕາມໜ້ອທີ່ທ່ານຕອບຜິດອືກຮັງໜັງ